

ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ 10ΥΝΗΣ 2008

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΙΧΟΥ

από την αυτοοργανωμένη
συλλογικότητα
ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΟΥΤΕ
στα 18

Ανάμεσα σε σουβλιστά αρνιά, κόκκινα αυγά και πασχαλινά τσουρέκια ο υπουργός άμυνας ανακοίνωσε ότι μελετάει το ενδεχόμενο υποχρεωτικής στράτευσης στα 18 θέλοντας προφανώς να μετρήσει αντιδράσεις.

Άραγε γιατί το κράτος θέλει τους νέους κοντά του
αμέσως μετά το σχολείο;

Μέσω της στρατιωτικής θητείας το κράτος στοχεύει να εμπεδώσουν οι νέοι ακόμα περισσότερο τις σικαμένες αξίες αυτού του κόσμου όπως η υποταγή χωρίς αμφισβήτηση, η εθνική ομοψυχία και η πειθαρχία στους κάθε φορά ανώτερους. Και να γίνουν σωστοί πολίτες που αύριο στη δουλειά θα σκύβουν το κεφάλι στο αφεντικό χωρίς διαμαρτυρία -όπως θα το σκύβουν στο στρατό υπακούοντας ως άβουλα όντα στις εντολές του κάθε καραβανά- και θα ρουφιανεύουν τους συναδέλφους τους κοιτώντας ο καθένας τη πάρτη του.

ΟΥΤΕ
στα 100

Όμως ένα μεγάλο ποσοστό δεν κατατάσσεται κατευθείαν παίρνοντας αναβολή λόγω σπουδών ενώ πολλοί είναι αυτοί που βρίσκουν τρόπους να αρνηθούν τη στράτευση με πρώτο το περίφημο τρελόχαρτο. Έτσι η θητεία δεν έχει ικανοποιητικά για το κράτος αποτελέσματα κάτι που αυτό θέλει να διορθώσει. Αυτό γιατί είναι εντελώς διαφορετικός ο τρόπος αντιμετώπισης των πραγμάτων στα 18 σου από όταν είσαι 24 ή 25. Στα 18 υπάρχει ακόμα η οικονομική εξάρτηση από την οικογένεια με αποτέλεσμα να έχει ακόμα λόγο για τη ζωή σου κάνοντας δυσκολότερη την οποία άρνηση όπως την αποφυγή της στράτευσης. Επιπλέον βγαίνοντας από τον καταναγκασμό που λέγεται σχολείο δεν έχεις προλάβει να διαμορφώσεις άποψη για το στρατό και γενικά για τον κόσμο -μιας και δε σου αφήνει χρόνο με την πίεση για επιτυχία στις εξετάσεις. Έτσι είναι δύσκολο να κάνεις μια κριτική και να καταλάβεις γιατί το κράτος σου επιβάλει να χάσεις ένα χρόνο από τη ζωή σου και να την προσφέρεις στους καραβανάδες. Ενώ στα 25 σου έχεις προλάβει να διαμορφώσεις μια πιο ολοκληρωμένη προσωπικότητα και είναι πιο πιθανό να κρατήσεις μια πιο κριτική στάση απέναντι στο στρατό.

Από τη μεριά μας δεν έχουμε πρόβλημα μόνο με την νέα μεταρρύθμιση. Θεωρούμε το στρατό ως ένα δολοφονικό μηχανισμό που διαφυλάσσει με κάθε τρόπο τα συμφέροντα των αφεντικών. Βλέπουμε τη στράτευση ως έναν από τους πιο βάρβαρους θεσμούς κοινωνικοποίησης και πιστεύουμε ότι η υποχρεωτική στράτευση στα 18 θα εξυπηρετήσει καλύτερα τους σκοπούς του κράτους. Για αυτό στεκόμαστε ενάντια...

ΚΑΝΕΝΑΣ

ΦΑΝΤΑΡΟΣ

ΠΟΤΕ ΚΑΙ
ΠΟΥΘΕΝΑ

για επικοινωνία στα σίγουρα -κάθε τρίτη 11.00-14.00 στο μαυροκόκκινο τραπεζάκι στον κεντρικό διάδρομο του τει (και τις άλλες μέρες εκεί παίζει να μας πετύχετε...) -κάθε πέμπτη 12.00-14.00 στην εστία του πανεπιστημίου
e-mail: sabotage_p@yahoo.com

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ
(προφυλακισμένος στις φυλακές Κομοτηνής)
ΚΑΙ ΤΟΥΣ 3 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ

Στις 26/11/07 στη Θεσσαλονίκη ομάδα ασφαλιτών προσάγει στην Ασφάλεια τον αναρχικό Βαγγέλη Μποτζατζή αφού εισβάλλει στο σπίτι της συντρόφου του. Εκεί κρατείται για περισσότερο από δύο μέρες δίχως νομική κάλυψη. Το κατηγορητήριο βασίζεται κατά κύριο λόγο στην κατάθεση ενός σεκιουριτά που υποστηρίζει πως είδε το αυτοκίνητό του κοντά σε γαλλική αντιπροσωπεία αυτοκινήτων που είχε δεχτεί εμπρηστική επίθεση (προφανώς ως μία πράξη αλληλεγγύης στους εξεγερμένους των γαλλικών γκέτο). Καθώς και στην κατασκευασμένη απ' την Ασφάλεια κατάθεση της κοπέλας του, την οποία και αναίρεσε μετά από λίγες μέρες αφού ήταν προϊόν εκβιασμού και ψυχολογικής πίεσης που υπέστη από τους μπάτσους.

Προφυλακισμένος πλέον βάσει του τρομονόμου με 5 κακουργήματα και 3 πλημμελήματα, αρνείται τις κατηγορίες και δηλώνει αναρχικός. Παράλληλα έχουν εκδοθεί εντάλματα σύλληψης για άλλους 3 συντρόφους οι οποίοι επίσης αρνούνται τις κατηγορίες και εμπλέγουν τη φυγή μέχρι να γίνει η δίκη τους, αποφεύγοντας να πέσουν στα χέρια της κρατικής εξουσίας. Χαρακτηριστική είναι και η κίνηση των ΜΜΕ που με την δημοσίευση των φωτογραφιών και των ονομάτων των 3 συντρόφων καλούν τον κάθε επίδοξο ρουφιάνο να συνεισφέρει στην "προστασία της δημόσιας τάξης".

Το κράτος χτυπώντας τον Μποτζατζή υπενθυμίζει τις συνέπειες σε κάθε άτομο ή ομάδα που αντιστέκεται ξεφεύγοντας από τα όρια της εκάστοτε νομιμότητας (ή κινείται προς αυτή την κατεύθυνση). Σε αυτούς που δεν υποδεικνύουν στο σύστημα διορθωτικές κινήσεις για την σωστότερη λειτουργία του και δε συνδιαλέγονται μαζί του (κάτι που είναι ο ρόλος των εργατοπατεράδων και της καθεστωτικής αριστεράς). Χαρακτηριστικά προς αυτή την κατεύθυνση είναι και η απόπειρα τρομοκρατίας του αντιεξουσιαστικού χώρου στη Θεσσαλονίκη με μαζικές προσαγωγές, εφόδους σε σπίτια και παρακολουθήσεις. Όπως επίσης και η επιβολή όλο και σκληρότερων πειθαρχικών διώξεων τα τελευταία χρόνια, με κυριότερες τις εξοντωτικές και πολύμηνες προφυλακίσεις. Στόχος ό-

λων των παραπάνω είναι και η προσπάθεια να αποτραπεί η δημιουργία ανυπότακτων συνειδήσεων και η επιλογή μεθόδων ανοιχτής ρίξης και αντίστασης στο κράτος και το κεφάλαιο.

Το κράτος δημιούργησε την έννοια του "εσωτερικού εχθρού" ο οποίος κάθε φορά μπορεί να παίρνει διάφορες μορφές (του μετανάστη, του απεργού, του αναρχικού κλπ.). Δηλαδή το κράτος αρχικά φτιάχνει μια αιωρούμενη και πανταχού παρούσα απειλή και μετά προβάλλεται ως ο σωτήρας της κοινωνίας αυξάνοντας και διευρύνοντας τον κατασταλτικό του μηχανισμό. Απ' την άλλη όλο και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια στηρίζουν το αίτημα για περισσότερη αστυνομία και επιτήρηση διευκολύνοντας έτσι το κατασταλτικό έργο του.

Εμείς απ' τη μεριά μας στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους συντρόφους και δεν τους υπερασπιζόμαστε επειδή είναι "αθώοι" βάσει των νόμων αφού άλλωστε δε διώκονται για κάτι που έκαναν ή δεν έκαναν αλλά γι' αυτό που πρεσβεύουν. Δηλαδή μια στάση αγώνα ενάντια σε κάθε εξουσία προτάσσοντας την αλληλεγγύη και τη σύγκρουση απέναντι στην κυρίαρχη συνθήκη της εξατομίκευσης και της απάθειας.

Η αλληλεγγύη μας είναι δεδομένη σε όσους βρίσκονται στα κελιά της δημοκρατίας. Και όσοι θεωρούν τρομοκρατία την επιβολή της εξουσίας στις ζωές μας και όλα τον αγώνα εναντίον της, έχουν πολλούς λόγους να σταθούν αλληλέγγυοι στους διωκόμενους συντρόφους.